

Vekansie

't Is al weer hêel lang geleeje, 'k glôôf 50 jaer, dà 'k mè m'n opao mee op vekansie moch. Hij was machinist op een hopperzuiger van Den Brêêje van den Bout die in de Coenhaove lee. Ik moch dan een hêele week mee. 't Fêest begon al 's sondas met 't pakke van de velies. D'r mosse naest goeie, ok ouwe klere mee om aan boord te kanne waareke. 's Aeves vroeg naer bed om 's oches hêel vroeg te vertrekke. We raaisde met de traain en laeter in Amsterdam met de tram. Ok mosse me daernae nog 'n hêel end lôôpe. Aan boord gekomme, kree 'k een kooi twêêhông. Slaepe was nie zô makkelijk, want je hoorde aaltijd geloie. 't Piepte en kraakte aaldeer. Nae een tijdjie raakte je d'r aan gewend en dan viel ie wel in slaep. An boord moch 'k meewaareke. Dat wazze klussies as bikke, tere en vaareve en zô. Wà je gebikt had, mos ie daernae tere met een grôôte kwast. Je mos netuurlijk ok nie op je naegels slaon bij 't bikke. Aan boord was ok een hond. Die moch ik uitlaete en dan liep 'k langs de kaoië in de haove en kon 'k ok gelijk een kijksie neme bij de grôôte zêeschepe. D'r lee ok aaltijd een walvisjaoger. Volleges mijn was dat de Willem Barendsz. Die had een hêel grôôt gat aan de achterkant en daer trokke ze de walvisse naer binnene. In die haove kon 't aareg stinke, want d'r was een superfosfaetfebriek die grôôte, gele wolleke uitbraokte en dat sloeg op je strot.

Lôonzaksie

Daer gunter hê m'n opao me ok lere zwemme. Eerst op 't dek op een paor banksies de slaoge lere. As ie 't drôôgzwemme onder de knie had, kò je daernae met een kepokke zwemvessie in 't waoter van de haove oefene. Visse hê 'k daer ok gedaen. Met een stok, een stuksie sillek, een haoksie gemaokt van een speld en een dobbertie gemaokt van een stuksie kurrek en een veugelveertie, perbeerde ik een vissie te vange. Dat lukte soms nog ok en dan ving ie blieksies, voorentjies en soms een baersie. Aareg sturm liep 't vange nie, mor dat moch de pret nie drukke. Vrijdas mosse me weer trug naer Slierecht. Dan mos ie d'r goed uitzien. Je sondasse klere aan en daer voor eerst taale. Nog een leste glaosie drinke, Exota mè zô 'n beugel en dan naer huis. Net voordà me vertrokke, kree 'k een echt lôonzaksie en dan was 'k zô grôôs as een aop. Thuis hà je voor ie vriendjies staareke verhaole en dan voelde je je een hêele grôôte kèrel. Zôas ie ken leze, dee 'k me nooit vervele en 'k denk nog dikkels mè veul weemoed trug aan die mooie vekansiedaege in Amsterdam.

Uitjie met d'n bond

In de jaere 50, mijn jongesjaere, wier d'r elk jaer een daegchie uit georgaoniseerd deur d'n bond. À 'k me goed herinnert, was dat de vakbond van de buitenafwaarekers. Aalle kaander van de leeje mosse d'r aage 's oches vroeg verzaomele bij kefé Korevaor bij de Slierechse haove. We reeje dan mè veul otobusse naer de Weranda in Oôsterhout in Braobant. Daer hadde ze een roeivijvertie en een grôôte speultuin. In de vijver lagge kaono's en roeibôôte waer ie mee moch vaere en dà vonge me aareg leuk. Je moch t'r ok duike en zwemme en dà deeje me tottà me 't zat wazze. Roeie deeje me tò me de blaere op onze hande hadde. Vanaf de bôôt in 't waoter plonze was ok sport en de kunst was om zôveul mogelijk mense nat te spêete. Daernae gonge me naer de speultuin. Daer kò je wipperewappe, in de zweefmeule, op de schommel of in een aander speelapperaot. Netuurlijk kò je d'r ok anderande spellechies doen. Tusse de middag kreeg ie een peketjie mè brôôdjies en een haaleve fles mellek en laeter ok nog priklimentaasje. Een echte traktaosie. 't Wazze aareg fijne daege waer ie graeg aan mee

dee. Wat wazze me nog blij mè zô 'n uitjie. We beleefden 't faailijk as een fêêsdag en een vekansiedag, hee!

Zwembad in de haove

't Is al weer een hêêl tijdjie geleeje, dat 'r een zwembad in de Slierechse haove lee. 'k Glôôf dat d'n badmêêster Hommerson hiettende, die had 'r goed de wind onder. 't Lee aan 't end van de Haovestraet. Je mos t'r over een lôôplank naer toe lôôpe. 't Was nie zô grôôt. Om 't hêêle bad heen wazze kleedhoksies gemaakt. Daer mos ie je netuurlijk verkleeje. 't Bad had een diep en een ondiep dêêl. Bij 't diepe was een duikplank gemaakt. Een dikke, houte plank met aan 't end een stuksie cocosmat om nie uit te glije bij 't duike. Rondom 't hêêle bad wazze traolies waer 't revierwaoter vrij deur strôômde. 't Was nie aaltijd eve schôôn, mor daer hà je gêên aareg in. Bij 't duike smete ze soms schutteltjies in 't waoter en die zonke naer d'n bòjem. Daer mos ie ze opduike. Een aandere sport was om mè veul kebaol in 't waoter te springe en zôveul mogelijk waoter op te laete spatte. 't Was wat primetief en 't zal wel nostalgie weze, mor 't had ok wel wat, zô 'n drijvend zwembadjie. Net as ik zalle d'r zat Slierechse weze die daer fijne vekansieherinneringe aan hebbe!

Piet van Grietjies

Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas over de uitgaoves “Wandeling langs de Sliedrechtse dijk” in de 50-er jaere, de DVD met de winkeltjies en netuurlijk 't grôôte woordeboek “Slierechs van A tot Z”. Ze zijn aalledrie te kôöp bij d'n Copy Cellar van Bas Kurreperaol, de Slierechse boekwinkels en meseums.